

"Med andra ord, vi är alla mutanter"

Replik till Leif Hägg (ÖN nr 44, 6/11-2008) och Staffan Hennigor (ÖN nr 45, 13/11-2008).

Både Leif Hägg och Staffan Hennigor skriver att exponering för strålning är en naturlig del av livet på jorden. Så långt är vi överens. Människor har alltid bestrålats och anpassat sig till det. Med andra ord, vi är alla mutanter.

Kärnkraften producerar en mängd olika sorters radioaktivt material som före kärnkraftsindustrin bara har funnits i ytterst små mängder på ett fåtal platser, om de överhuvudtaget har funnits på jorden. Dessa mänskligt gjorda isotoper har andra egenskaper när det gäller hälsoeffekter än det som räknas som naturlig bakgrundsstrålning. En av egenskaperna är att om man får i sig mänskligt gjorda isotoper, så samlas de i olika delar av kroppen för olika tidsperioder jämfört med de icke mänskligt gjorda isotoperna. Utsläppen från kärnkraftsindustrin

har orsakat en exponering gentemot allt liv på jorden som inte funnits tidigare.

Både Leif Hägg och Staffan Hennigor har skrivit att stråldoser mäts i millisievert (mSv). Staffan Hennigor har också nämnt att Forsmark använder dosberäkningsmetoder godkända av Statens strålsäkerhetsmyndighet, SSM. Mätstocken mSv är baserad på kunskap innan man förstod följden av att mänskligt gjorda isotoper samlas i olika delar av kroppen. Exempelvis jod samlas i både sköldkörtel och äggstockar. Att använda mSv att mäta intern dos är som att jämföra den energi som överförs när man värmer sig framför en brasa med att äta glödande kol. Energiöverföringen är densamma men effekten mycket annorlunda.

Metoden att räkna ut dos och risk för hälsoeffekter måste uppdateras med hänsyn till den nya kunskapen om hur isotoperna samlas i kroppen. Det är dags för både SSM och Forsmarks Kraftgrupp AB att tänka om.

Jag vill tillägga att ingen av de 21

isotoper som listas i SSI Rapport 2005:19 om utsläpp till luft från Forsmark block 1, 2 och 3 är i den kategori som Staffan Hennigor beskriver som så kortlivade att de sönderfallit till stabila atomer innan de ens har nått skorstenen. Dessutom är inte stabila atomer ofarliga.

Till sist en kommentar om mängden becquerel. Jag skrev i ÖN nr 43, 30/10-2008, att "den totala mängden becquerel som släpps ut under normal drift är bara en del av historien. Man måste veta mycket mer för att riktigt förstå hälsorisen". Från hälsorisksynpunkt är dessa nästan 400 000 becquerel per sekund under hela 2004 som SSI klarade av att mäta något helt annat än kosmisk strålning som Leif Hägg skrev om.

Trots havsörnar och vackra vyer föredrar Milkas att delta i samråd på större avstånd från kärnkraftsreaktorer. Den avsevärda naturliga strålningen bör inte få öka med hjälp av de farliga isotoper som i oförstånd skapats av människan.

Miles Goldstick

Informationssekreterare i Milkas